

ZPRÁVIČKY

DOBROUČSKÉ FARNOSTI

ZÁŘÍ 2025

č. 4

ČTĚTE UVNITŘ:

- Jak jsem využil dárek farnosti k šedesátinám
- Program na podzimní měsíce
- Potomci českých emigrantů navštívili Dolní Dobrouč
- Jak jsme vařili v Marcu
- Fotoromán Prázdniny s malým oslíkem
- Rozhovor s Davidem Jakubcem
- Jak fungují skupinky agapé?
- Příběhy kostelní myšky Efilíny

SLOVO FARÁŘE

Úvodník Pavla Mistra k dožínkám
Jak jsem využil dárek farnosti
k šedesátinám

2

CO NÁS ČEKÁ

Program na podzimní měsíce
Výuka náboženství
Dušičky
Seznam přednášek Kurzů Alfa

4

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Potomci českých emigrantů
navštívili Dolní Dobrouč
Kurz Harmonizace manželství
Jak jsme vařili v Marcu
Noc kostelů v Ostrově
Misijní klubko zve
Fotoromán Prázdniny s malým
oslíkem

6

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Restaurování kříže v Horní Dobrouči
Tři nová okna pro kostel v Ostrově
Aktuality z veřejné sbírky

14

ROZHOVOR S DAVIDEM JAKUBCEM

16

NAŠI DOBROVOLNÍCI

Tentokrát skupinky agapé

18

HISTORICKÉ OKÉNKO

Dějiny kostela a farnosti Dolní
Dobrouč 4

FOTO Z ARCHÍVU KOUTEK PRO VTIPY

20

LÉTO LETEM SVĚTEM DĚTSKÉ OKÉNKO

Příběhy kostelní myšky

22

Úvodník – „Každou ratolest, která nese ovoce, čistí, aby nesla ještě více.“ (Jan 15,2)

Milé sestry a bratři, milí přátelé,
Pán Ježíš často používal příklady
a podobenství z běžného života a
také z oblasti rolníků a chovatelů.
O sobě říkal, že je dobrý pastýř
ovcí, a zdůrazňoval, že je důležité
přinášet plody. Dokonce nebeský
Otec se osobně angažuje: „aby
přinášeli plodů ještě více.“ Což je
teď velice aktuální, protože se
zjišťují výnosy.

Dnešní den je dnem radosti,
vděčnosti a setkání. Slavíme
dožínky – slavnost úrody, práce,
Božího požehnání i lidské
spolupráce s přírodou. Děkujeme
Hospodinu za plody země, za
každý klas obilí, za jablka, bram-

2

bory, rajčata a okurky. Ale
dožínky nejsou jen o úrodě polní
– jsou i krásnou připomínkou
toho, že každý z nás je takovou
„ratolestí na vinném kmeni“. A
tím kmenem je Kristus.

Bůh nás zve, abychom přinášeli
dobré plody – v našich životech,
v našich rodinách, ve vztazích, v
tom, jak jednáme s druhými.
Nejde jen o to, co vypěstujeme
na zahradě, ale hlavně o to, co
vypěstujeme v srdci: pokoj,
laskavost, víru, trpělivost,
odvahu odpustit nebo pomoci,
když je potřeba.

Bůh je spokojený i nespokojený.
Věnuje se nám jako těm, kdo
přinášejí plody, ale zároveň na
nás pracuje, abychom těch plodů

přinášeli čím dál víc. A tak nás
někdy i „čistí“ – vede nás
zkouškami, výzvami nebo tím, že
nám nastaví zrcadlo. Ale ne
proto, aby nás zlomil, nýbrž aby
nás posílil a připravil na ještě
účinnější službu.

Děkujeme dnes všem, kdo se
starají o naši zem – zemědělcům,
zahrádkářům, pracovníkům v
sadech, všem, kdo svými rukama
pomáhají přetvářet svět, který je
krásný, plodný a živý. Ať nám je
tento den připomínkou, že život
je dar – a že stojí za to ho prožít s
vděčností a s touhou přinášet
plody, které mají smysl.

Požehnané dožínky vám všem!

Pavel Mistr, farář

Jak jsem využil dárek od farnosti k šedesátinám?

Když mně bylo padesát, tak jsem taky dostal dárek od farnosti Vysoké Mýto a dalších dobrodinců, a rozhodl jsem se pro pobyt spojený s výukou italštiny. Vybrali pro mě pobyt v klášteře na Monte Ripido a studium na Univerzitě pro cizince v Perugii.

Cestoval jsem vlakem přes Vídeň a podařilo se mi dorazit do cíle. Celý měsíc jsem chodil do školy spolu s ostatními studenty ze všech koutů světa. Potkal jsem se také se studentkou Terezii ze Slovenska, což bylo velmi milé. Ale ještě intenzivněji jsem se začal kamarádit s indickým knězem Saneshem, se kterým jsme podnikali různé výlety včetně pěší poutě do Assisi. Po měsíci jsme se rozloučili a on pokračoval ve studiu ještě další měsíc a pak ještě 3 roky na římské univerzitě. Naše vědomostní nůžky se tedy rozevřely podobně, jako se to přirovnává v sociální oblasti, ale přesto jsme zůstali v určitém kontaktu. Během studií v Římě nás jednou navštívil se dvěma kamarády ve Vysokém Mýtě a jednou jsme se sešli v Římě...

Co tedy s dárkem k šedesátinám?

Protože mám další motivaci ke studiu italštiny vzhledem k partnerskému městu a obci Marco, začal jsem uvažovat o zopakování pobytu v Perugii, ve stejném františkánském klášteře... Potvrdili mi rezervaci ubytování, jeden z dalších dárků byla letenka a mohl jsem vyrazit. Časově už to nevyšlo na déle než 12 dní a na univerzitu mě nepřijali, protože minimálně bych musel přijet na měsíc. Tak jsem si sám naordinoval studijní plán. Učitelku jsem si našel na internetu: One world italiano a došel jsem do 16. lekce. Potom jsem se věnoval učebnici italštiny od paní Bahníkové a došel do 12. lekce. Ten minulý čas je ale třeba ještě dopilovat... Na procvičování jsem si našel různé rozhovory. A jak si člověk zaloví v různých italských rozhovorech, tak mu to tam začne naskakovat jedno lepší video než druhé... Tím pádem jsem objevil obrovské množství rozhovorů, lepších i horších. Co mi přišlo úplně ubíjející, když jedna slečna položila chlapci už asi padesátou otázku... a ptala se jen ona sama.

Ráno jsem se většinou připojil k františkánům a pomodlil jsem se s nimi ranní chvály a v 7.20 byla mše sv. Ještě, že mám ten dobrý návyk z Dobrouče vstávat alespoň někdy na 7. hodinu na mši sv. Pak jsem se ještě venku s výhledem na umbrijskou krajinu pomodlit četbu, nasnídal se a hurá na studium. V poledne jsem si něco uvařil, a když jsem se seznámil se slovinským bohoslovcem, tak jsem ho několikrát pozval na společný oběd a byl za to velmi vděčný. Mně zase poskytl příležitost alespoň

**NA PĚŠÍ POUTI DO ASSISI
PŘED BAZILIKOU SV. FRANTIŠKA**

k nějaké konverzaci. Také jsem se rád potkával s mladým polským knězem z Lublinu. Pak tam bylo v naší kuchyňce ještě jedno děvče z Izraele, přímo z Jeruzaléma, a jedna Španělka. S dalšími jsem se vídal jen zřídka a prohodili jsme jen pár slov. Maya z Jeruzaléma si často telefonovala s maminkou, takže měla stále zapnutý mobil i s obrazem. Ale poslední den jsme si ji opravdu užili, poseděli jsme s ní spolu s bohoslovcem Jankem Petrem a bylo to velice zajímavé. Ptali jsme se, jak prožívá svoji víru, zda dodržuje pravidla šábesu a tak podobně... Nechali jsme ji na další měsíc to, co jsme měli nakoupeno a nesnědli, a velmi vřele se rozloučili. Třikrát jsem byl plavat, jednou v jezeře Trasimeno, a vždy to obnášelo alespoň hodinovou cestu tam a zpět. A těch kopců jsem si taky užil. Bylo to jak cesta na Kubičkov, přešla se cesta, dvoje schody, kousek po silnici, dvoje schody a dvakrát cesta na Kubičkov cca.

V neděli jsem si udělal pouť do Assisi k sv. Františkovi. Cesta cca 23 km, mše sv. s františkány a slavnostní večerní chvály. Ke sv. Kláře jsem se už nedostal a běžel jsem 3 km na vlak a pak zase 3,5 km od vlaku do těch kopců na Monte Ripido. Byl jsem přesvědčen, že musím zhubnout, ale nakonec jsem jen upevnil kondici.

Svoji italštinou se blíží A2, ale vidím, že je důležité nejen to, co jsem se naučil, ale že jsem našel určité způsoby, jak dále pokračovat a jak dále upevnit to, co jsem mohl návštěvou Perugie odstartovat. Rád bych se tedy s vámi podělil o zajímavá videa k upevnění vaší italštiny..., protože se jistě všichni snažíme mluvit řečí našich italských přátel. Děkuji za štědrý dárek a jen jsem vás chtěl ujistit, že jsem si ho vybral a užil.

Pavel M., farář

ZÁŘÍ

NEDĚLE 21. ZÁŘÍ 2025

9.00 mše sv. v kostele v DD s oslavou dožíněk
10.00 farní den v D-centru
15.00 koncert Lovesong Orchestra na farní zahradě

PONDĚLÍ 22. ZÁŘÍ 2025

18.00, sál kina, přednáška prof. MUDr. Jana Pirka, DrSc. z pražského IKEM na téma Operace srdce

NEDĚLE 28. ZÁŘÍ 2025

09.00 mše sv. v kostele v DD s následným průvodem k soše sv. Václava

PONDĚLÍ 29. ZÁŘÍ 2025

16.30–18.30 svátost smíření P. Jan Lukeš

ŘÍJEN

NEDĚLE 12. ŘÍJNA 2025

16.00, kostel sv. Mikuláše v DD, koncert svatoignácké scholy Rytmig, vstupné dobrovolné

NEDĚLE 19. ŘÍJNA 2025

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově – Slavnost posvěcení kostela
09.00 mše sv. v kostele v DD – Slavnost posvěcení kostela, Misijní neděle s misijním koláčem

SOBOTA 25. ŘÍJNA 2025

Na skok do kláštera aneb výlet do Prahy pro děti z náboženství

NEDĚLE 26. ŘÍJNA 2025

07.45 mše sv. v kostele v HD – Slavnost posvěcení kostela
11.00 mše sv. v kapli na Lanšperku – Slavnost posvěcení kaple

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ 2025–26

1.–2. třída

pátek 12.35–13.20, ZŠ 1.B, Jarka Maříková (od 3.10.)

3. třída

pondělí 14.25–15.10, fara, Radka Blajdová (od 29.9.), na výuku naváže po Velikonocích příprava na první sv. přijímání

4.–5. třída

pátek 12.10–12.55, D-centrum, Jana Matyášová (od 3.10.)

Druhý stupeň + střední škola

čtvrtek 18.00–19.50 ve formátu Alfa pro teenagery (od 2.10.)

LISTOPAD

Svátost smíření před Dušičkami

Dolní Dobrouč:

po 27.10., 16.30–18.30 P. Jan Lukeš, P. Pavel Mistr
pá 31.10., 18.30–19.30 Nikodémova noc – P. Vít Horák, P. Pavel Mistr

Hnátnice:

st 22.10., 16.00–16.30 a 17.00–17.30 P. Pavel Mistr
ne 2.11., 10.30–11.00 P. Pavel Mistr

Horní Dobrouč:

ne 26.10., 07.15–07.45 P. Pavel Mistr

Ostrov:

ne 19.10., 07.15–07.45 P. Pavel Mistr

SOBOTA 1. LISTOPADU 2025

Slavnost všech svatých
16.30 mše sv. v hřbitovní kapli v HD
18.00 mše sv. v kostele v DD

NEDĚLE 2. LISTOPADU

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
07.45 mše sv. v kostele v Ostrově
09.00 mše sv. v kostele v DD
11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

SOBOTA 22. LISTOPADU

Odměna pro hudebníky

STŘEDA 26. LISTOPADU – Červená středa

18.00 mše sv. za lidi pronásledované pro víru v kostele v DD, kostel bude nasvícen na červeně

SOBOTA 29. LISTOPADU

16.00 Adventní koncert v Ostrově

PROSINEC

05.–06.12.2025

Adventní duchovní obnova s P. Angelem Scaranem

Setkání probíhají vždy ve středu od 19.00 do 21.10 v D-centru.

Začínají společnou večerí, představením daného tématu pomocí krátkého videa, pokračují diskuzí ve skupince a nechybí ani písničky.

I když kurzy již začaly, ještě je možné se přidat. Proč nevěnovat ze svého života 13 večerů a jeden víkend zásadním životním otázkám ???

setkání	datum	téma
1	10.09.	Jde v životě o něco víc?
2	17.09.	Kdo je to Ježíš?
3	24.09.	Proč Ježíš zemřel?
4	01.10.	Jak získat víru?
5	08.10.	Proč a jak se modlit?
6	15.10.	Proč a jak číst Bibli?
7	22.10.	Jak nás Bůh vede?
8	29.10.	Jak odolat zlému?
9	05.11.	Kdo je to Duch Svatý?
víkend	07.11.	Co Svatý Duch dělá?
víkend	08.11.	Jak mohu být naplněn Duchem?
10	12.11.	Proč a jak mluvit s druhými o víře?
11	19.11.	Uzdravuje Bůh i dnes?
12	26.11.	A co církev?
13	30.11.	Jak mohu prožít zbytek života co nejlépe?

Koncert svatoignácké scholy Rytmig

Potomci českých emigrantů navštívili Dolní Dobrouč

Ve středu 11. června jsme měli v Dolní Dobrouči vzácnou návštěvu. Do rodiště svých předků se přijeli podívat jejich potomci, kteří žijí v USA v Minnesotě v české osadě, která se nazývá „Litomysl”.

Kromě návštěvy obce včetně hřbitova a D-centra s námi slavili mši sv., při které seminarista Gabriel přisluhoval u oltáře. Zajímavostí je, že manželé Mary a Matthew jsou aktivně zapojeni v pořádní kurzů Alfa, tak se rádi po mši sv. setkali i s našim Alfa týmem...

VLEVO MARY KUBANDA (ROZ. RYŠAVÝ) A JEJÍ MANŽEL MATTHEW, KTERÝ SE PŘIPRAVUJE NA JÁHENSTVÍ A JEHOŽ KOŘENY SAHAJÍ PRO ZMĚNU NA SLOVENSKO K TREBIŠOVSKU. VPRAVO SEMINARISTA GABRIEL RYŠAVÝ (BRATRANEC MARY), JEHOŽ PŘEDKOVÉ EMIGROVALI Z DOBROUČE DO USA DO MINNESOTY V ROCE 1892 (JAN RYŠAVÝ).

Výlet snů aneb jak jsme se v Dobrouči cítili jako doma

Moji praprarodiče vyrůstali v Dolní Dobrouči a v roce 1892 se s mnoha dalšími imigranty přestěhovali do Spojených států, do malého městečka ve venkovské Minnesotě, které pojmenovali Litomysl po Litomyšli v České republice. Vždy jsem snila o tom, že s rodinou Dolní Dobrouč navštívím, abych zjistila, kde jsou kořeny naší rodiny, a abych poznala kulturu svých předků.

K mému překvapení se můj výlet snů splnil v červnu, když můj bratranec pozval mě a mého manžela, abychom se k němu připojili a vydali se spolu s ním do Prahy, odkud bychom mohli navštívit Dolní Dobrouč a Litomyšl.

Když jsme se blížili k městečku Dolní Dobrouč, neměli jsme tušení, co nás čeká. Nemluvili jsme místním jazykem a nebyli jsme si jisti, zda tam najdeme nějaké známky jména Ryšavý.

Po příjezdu do Dolní Dobrouče jsme se zastavili v kostele a na hřbitově. Vzpomínali jsme, jak naši praprarodiče před více než 130 lety slavili mši sv. v téže kostele, a hledali jsme na hřbitově příbuzné. Byla to velká čest vidět na náhrobcích jméno Ryšavý, protože jsme věděli, že naše rodina žila a stále žije v tak krásném a láskyplném společenství v Dolní Dobrouči.

Ale ještě větší dojem na nás udělalo vřelé přijetí, láska a pohostinnost lidí v Dolní Dobrouči. Díky nim jsme se cítili jako doma. Přivítali nás s otevřenou náručí, jako bychom byli součástí jejich blízké rodiny po mnoho let, a ne jako cizí lidé přijíždějící z daleka. Bylo to nejpokornější, nejmilejší a Kristem naplněné setkání, jaké jsme kdy zažili.

Návštěva Dolní Dobrouče byla skutečně životním výletem a jsem za to nesmírně vděčná. Této vzpomínky si budu navždy vážit. Doufám, že se nám v budoucnu podaří znovu se tam podívat s dalšími členy naší rodiny.

Mary Kubanda, roz. Ryšavá

„Nežijeme pro sebe, ale žijeme pro sebe“

...bylo téma, které zaznělo na prázdninovém setkání manželů, které organizovalo Schönstattské hnutí uprostřed beskydských hor. O tom, co nás vedlo k rozhodnutí přihlásit se na tento pobyt a jaké dojmy jsme si z dovolené přivezli, abychom se s vámi rádi podělili.

Jak to všechno začalo?

První impuls k výběru této dovolené dal Mirek. Vedla ho k tomu touha prožít smysluplný čas. Aby dovolená nebyla jen o fyzických požitcích, ale naplnila i naše duchovní potřeby a upevnila manželství, které je pro nás oba již druhou životní šancí. Ochota pracovat na vzájemném vztahu, lépe si porozumět a vytvářet harmonickou rodinu – kde jinde bychom toto mohli naplnit než na dovolené, která má harmonizaci manželství přímo v názvu.

A tak jsme se vydali začátkem července do Domu svatého Josefa na Grúni. S manželi Olšovcovými, organizátory pobytu, a manželi Múčkovými z Brna, kteří tuto akci zastřešili letitou zkušeností s organizováním těchto setkání, jsme společně s dalšími asi jedenácti páry prožili krásný čas plný nového poznání nejen sebe sama, ale i svého manžela.

V přednáškách a následných diskusích jsme se dotkli např. téma komunikace mezi partnery (mluvíme, ale nekomunikujeme spolu). Bylo nám doporučeno udělat si občas tzv. manželské

rande, kde se nebudeme bavit o provozních záležitostech naší rodiny, ale zaměříme se na nás dva a náš vztah, co bychom mohli zlepšit, co nám na tom druhém vadí, co nás zraňuje, ale taky se nezapomenout navzájem pochválit a ocenit se...

Dalším z témat bylo sebepoznání, přiznat si, jaký opravdu jsem, jací byli nebo jsou moji předci, co si v sobě nesu z minulosti, co na sobě mohu změnit k lepšímu a co na tom druhém musím přijmout. Umění být sám sebou.

Věnovali jsme se taky tématu odpočinku – fyzickému, duševnímu i duchovnímu a s tím související modlitbě. Jak žít duchovní život uprostřed tohoto světa v manželství a často se starostí o několik dětí (svatost všedního dne, mystika všedního dne).

Nevyhýbali jsme se ale ani tématu řešení konfliktů v partnerských vztazích či obranným mechanismům, což jsou psychologické strategie, které naše mysl využívá nevědomě k ochraně před nepříjemnými emocemi, avšak pokud se využívají nevhodně, mohou vést k narušení vztahu mezi manželi.

Na závěrečném setkání jsme se pokusili vytvořit

Manželské desatero

- 1) Komunikovati budeš.
- 2) Nebudeš si dělat falešné domněnky.
- 3) Já jsem tvůj manžel/ka, nebudeš běhat za jiným/jinou.
- 4) Tvůj partner je tvé druhé já, budeš ho mít v úctě.
- 5) Neponižíš svého manžela/ku.
- 6) Nebudeš dávat přednost jiným (mamince, kamarádům) před svým manželem/kou.
- 7) Nebudeš vlastnit partnera svého, podpoříš jeho růst.
- 8) Budeš odpouštět stále a znovu.
- 9) Udržuj si humor a nadhled, neber se příliš vážně.
- 10) Nežij jen pro sebe.

MIREK A IVETA GRYGARČÍKOVI
S P. PAVLEM ROUSKEM

Během pobytu jsme měli dost času na poznávání beskydské přírody i nedaleké Turzovky. Bylo také zajištěno hlídání dětí, aby se mohly zúčastnit celé rodiny.

Završením celého pětidenního setkání byla sobotní mše svatá sloužená knězem Pavlem Rouskem, který nás duchovně doprovázel po celou dobu pobytu. Obnovili jsme zde manželský slib, což byl pro nás krásný zážitek a silný duchovní impuls do další společné cesty.

Co nám tento pobyt dal?

Mirek: Pro mě bylo velmi obohacující diskutovat se svou ženou o tématech, ke kterým se v běžném životním shonu jen těžko dostáváme, ale které jsou pro vztah důležité a pokud se jimi nezabýváme, tak mohou vyplavat na povrch v nějaké krizové situaci a našim vztahem nepříjemně zamávat.

Iveta: Také mě potěšil humor a nadhled Helenky a Pepy Múčkových, kteří nás obohatili drobnými postřehy a příběhy ze svého dlouholetého manželství. „Těžká témata“ manželských nepochopení odlehčil Pepa jeho vlastním způsobem – vtipným komentářem, trefnou anekdotou... Jeho několikrát opakované: „Vydržet až do konce... pak už to bude dobrý“ mi ještě teď zní v uších.

Mirek a Iveta Grygarčíkovi

OCHUTNÁVKA MORAVSKÉHO VÍNA NA NÁMĚSTÍČKU V MARCU, ZLEVA: EVA KMONÍČKOVÁ, ANDREA VACCARI (KTERÝ 8. SRPNA NÁHLE ZEMŘEL), MARIE KUBÍČKOVÁ, PAVEL MISTR, AJKA JAKUBCOVÁ A MARTINA SOLUSOVÁ

Vzájemné obdarování mezi přáteli... Aneb jak jsme vařili v Marcu...

Poslední víkend v červenci se zástupci z naší farnosti vydali na pozvání spolku Pro Loco představit českou kuchyni a kulturu do italského partnerského města Marco. Spolek Pro Loco „si dal za úkol“, aby to v Marcu prostě žilo. A součástí jeho aktivit je i pořádání každoročního pouličního gastronomického festivalu, který probíhá všechny červenecové víkendy, kdy zástupci různých italských regionů představují na ulicích Marca svoji kuchyni a kulturu. Festival probíhá již několik let, ale hosta ze zahraničí tu měli tento rok poprvé... Jak tedy letošní změnu Marčané hodnotí a jak se jim naše ochutnávka z Čech líbila, na to jsme se na místě zeptali přímo jich...

Ochutnávka z Čech očima Marčanů

Giorgio Marzardo (z organizace Pro Loco) 1

Dolní Dobrouč se představila ve velmi dobrém světle a celá akce měla velmi pozitivní ohlasy. Byla

to pro nás novinka, která by se měla zopakovat, protože to prostě stojí zato... Uvidíme, jak vše dokážeme zkoordinovat, ale bylo to velmi přínosné jak pro nás organizátory z Pro Loca, tak i pro celou obec Marco.

Arnaldo Cavagna 2

Jakožto zakladatel spolku Pro Loco jsem šťastný, že její současný prezident Corrado Veronesi pozval zástupce právě z Dolní Dobrouče. Společná oslava byla moc pěkná a měl jsem radost, že jsme doma mohli mít i hosty z Čech. Doufám, že se to bude za rok opakovat.

Corrado Veronesi (současný prezident Pro Loco) 3

Vše proběhlo podle plánu a ze společných setkání v rámci našeho partnerství máme vždy radost. A právě společné stolování a pohostinnost je dobrým způsobem, jak toto přátelství pěstovat, neboť se nejedná pouze o formální návštěvu. Vytvářet něco společně

pomáhá se lépe poznávat a celou akci hodnotím velmi pozitivně.

Gian Franco Setti (prezident volebního obvodu za Marco) 4

Bylo to příjemné strávit s vámi tyto dny a máme radost, že se vám tu líbilo a vše dobře dopadlo. Jsme také rádi, že jsme mohli podpořit opravu vašeho kostela.

Vincenzo Galiffi 4

V těchto dnech jsme hostili přátele z Dolní Dobrouče a jsem vždy rád, když se potkáme, a budu se těšit na další setkání...

Dario Perotoni 5

Já mám velmi rád společnost, zvláště lidi, kteří se chovají přirozeně a spontánně jako vy. Do Čech jezdím již přes dvacet let, skoro každé léto, a mám u vás mnoho vazeb. Takže bych nikdy nemohl chybět u pořádání akce, které se v Marcu účastní přátelé z Dolní Dobrouče...

Sabrina Perotoni (z organizace Pro Loco) 6

Češi byli velmi laskaví a vděční a až budou chtít zase přijet, tak je budeme rádi hostit. Bylo to moc příjemné setkání a doufám, že i já se k vám budu moci podívat.

Pasquale Paladino (Alpini) 7

Moc děkujeme za vaši návštěvu a pěknou oslavu a rádi vás tu opět uvidíme.

Renato Toss (spolek seniorů Amici per la Vita) 8

Udělal jste příliš mnoho a doufám, že za rok zase přijedete.

Cristina Perottoni (Mercatino parrocchiale – farní trh) 9

Rádi jsme vás i v rámci našeho farního trhu podpořili, máme z toho velikou radost a těšíme se na příště... Bylo to velmi srdečné. Dokonce jsem si i zatancovala s panem farářem, jako minule u vás v Dobrouči...

Nives Setti 10

Vzpomínám, že moje maminka vždy vyprávěla o světlých lavičkách z vašeho kostela, o kterých ji vyprávěla její maminka, která tam během pobytu v Dobrouči chodila. To mi uvízlo v paměti...

Fulvia Gatti (spolek seniorů Amici per la Vita) 11

Byla to dokonalá oslava, neboť navazuje na dlouholeté partner-

ství, které nesmí zaniknout, neboť toto přátelství připomíná také naše předky, které jste během první světové války v Dobrouči a okolí přijali. Byli jsme se podívat i v domech, kde naši předkové u vás žili, a byly to malé domy. Nyní musíme toto přátelství udržet a předat ho dalším generacím...

Oscar Gatti 12

Ochutnal jsem českou kuchyni, kterou jsem měl možnost ochutnat i během návštěv u vás. Nejvíce mi chutná asi guláš. I moji prarodiče našli u vás útočiště a sestra mého dědečka Carlotta Gatti někde blízko Dobrouče dokonce zemřela.

Lino Setti (karnevalový výbor) 13

Ochutnal jsem vaše bramboráky s uzeným masem a zelím a výborný guláš. Hudebníci byli jeden lepší než druhý...

A jelikož je jeden (z mála) tanečníků v Marcu, připomněl: Dříve jsem chodil tancovat i dvanáct hodin týdně, tancovali jsme od pátku až do neděle...

Maurizio Perottoni 14 k tomu dodal: „Nejlepším tanečníkem“ jsem býval ale já, když jsem chodil do tanečních, říkali mi „ledový tanečník“ (ballerino di ghiaccio)☺

A jak prožili tyto dny v Marcu Dobroučáci?

Hlavním koordinátorem, co se týče představení české kuchyně v Marcu, byl **David Jakubec**. Zeptali jsme se ho, jak on prožíval celou tu přípravu a samotnou akci:

Nejnáročnější bylo psychicky zvládnout to, jak všechno občerstvení včetně nápojů (vezli jsme 2 sudy piva, víno...) dovézt do Marca. Měl jsem obavu, že, když nás někde zastaví, že to budeme muset všechno rozbalovat... Balil jsem to tři hodiny... Naštěstí zastavili z naší skupiny jiné auto, takže dobré. To byl asi nejhorší strašák. Pak jsem měl obavy, aby jídlo vyšlo nebo aby ho na druhou stranu zase hodně nezbylo... Což se naštěstí také nestalo. Jsem tedy velmi spokojený. Měli jsme tu skvělý tým!

V kuchyni mu pomáhaly Tereza, Marie, Věrka a Martina, Ajka a Eva. Podívejme se, jak ony prožívaly tyto dny...

Tereza Vávrová 15

Přestože jsem v Marcu byla již před lety (s šermíři), byl to teď pro mě úplně nový svět. Jsou tu noví lidé a jsem tu s jinou partou a je to tady všechno super.

V kuchyni to klapalo skvěle, měli jsme skvělého velitele Davida a vše bylo dobře promyšlené. Takže paráda!

Ajka Jakubcová 16

Mně se moc líbí ten nápad, uskutečnit takovou akci. Mají to parádně zvládnuté. Je radost se toho účastnit. A moc díky, jak nám pomáhali. Nebýt toho chlapíka u kasy a těch kluků u piva.... Těžko bychom to tak krásně zvládli. A ta milá setkání se známými...

Marie Kubičková 17

V Marcu jsem poprvé a vnímám, že je tu velmi cítit ta přátelská atmosféra mezi Italy a námi. Velice přívětivě nás přivítali, jsou veselí, laskaví a je vidět, že nás mají rádi.

Věrka Urban Karpíšková (z Kouřimi) 18

Dojmy budou postupně doznívat, protože jsme za ten týden stihli neuvěřitelné množství úžasných akcí a je potřeba je postupně vstřebat. Jsem nadšená, že jsme bydleli přímo v rodině. Je to úplně něco jiného, než když jede člověk jen do hotelu. Je to ta nejlepší ochutnávka, jak poznat Itálii zevnitř. Tohle byla moje první zkušenost s Itálií a nahodila laťku opravdu vysoko. Tolik příjemné energie mezi všemi jsem už dlouho nezažila. Skvělá parta v kuchyni, pohostinní a laskaví Italové. Co víc si přát. Jinak, co se týče jídel, myslím, že jejich výběr se podařil a všem chutnalo. Nejvíce na dračku šel guláš, došel hned první večer.

Martina Solusová (od Strakonice) 19

Přijeli jsme z Čech s úžasnou partou, spolupráce byla perfektní, bylo to dobře naplánované, zorganizované... Pružní jsme byli, i když se dělo něco, co jsme neočekávali. Bylo to super a všechno klapalo. Moc mě

ATMOSFÉRA BĚHEM SPOLEČNÝCH VEČERŮ – SKORO JAKO NA MORAVĚ VE SKLÍPKU...

překvapili přátelští Italové, je vidět, že ta spolupráce a družba je navázaná již spoustu let, protože to fakt funguje – s úsměvem a s náručí otevřenou vítali Čechy – i ty, které v životě neviděli. Takže fakt úžasně! A měli jsme opravdu velké štěstí na domácí, chystali nám každou snídani, když jsme se večer vraceli, hned se ptali, jestli nemáme hlad..., no, nemůžu si to vynachválit a jsem nadšená!

Zeptali jsme se na dojmy i zástupce za obec – Evy Kmoníčkové 20:

V Marcu jsem po třetí a byla to krásná akce. Myslím si, že náš folklór se Italům líbil, hlavně hudba, kroje, jídlo bylo super, tancování taky bezva, takže jsem moc spokojená.

Jedním ze zakladatelů družby s obcí Marco je Vlastimil Mlynář. Jaké jsou jeho dojmy? 21

V Marcu jsem byl nespočetněkrát, ale tato zkušenost s podáváním občerstvení se mi moc líbila. Hlavně proto, že lidi měli k sobě blízko, že se sešli a překvapilo mě, kolik lidí přišlo a bylo ochotno se bavit – nejen s námi ale i mezi sebou, což je i pro ně veliký dárek... I našim mládežníkům se akce líbila a je dobré, že mají zájem udržovat vztahy s Marcem. Vidím naději, že družba nevyhasne...

Martin (ze skupiny mládežníků) Bylo to skvělé, fyzicky náročné, to se čekalo, takže spokojenost.

Hudební program vytvářeli Alois Pospíšil ze Šumperka, náš pan farář Pavel Mistr a také jedenáctiletý **František Urban** z Kouřimi, který akci hodnotí následovně: 22

Myslím, že i přes menší trému jsem si to tady užil a doufám, že tato akce bude příští rok znovu. I kdyby Italové měli přijet do Dobručky a my je měli přivítat tam. Připravili jsme si pro Italy zajímavou hudební ochutnávku a vzali jsme to letem světem. Poslechli si naše lidovky, trochu něco ze světa, ale aby nebyli úplně ztraceni, zahráli jsme i něco málo z italské tvorby, byť některé skladby jsem si troufnul zazpívat zatím jen v češtině. Rád bych poděkoval Davidovi Jakubcovi za příležitost zúčastnit se takové akce. Jsem moc rád, že jsem se se svojí kytarou podíval až do Itálie.

A **Pavel Mistr** dodává na závěr: Bylo velice hezké, že nás Marčané chtěli podpořit a také nás velkoryse podpořili. Jsem také rád a bylo to i na těch lidech vidět, že si oslavy užili, byli potěšeni a že to nebylo jen o převzetí daru, ale že jsme jim mohli i něco hezkého nabídnout.

Dovolte mi krátké ohlédnutí za Nocí kostelů v Ostrově, která proběhla 23. května letošního roku v místním kostele sv. Mikuláše, který je jeho patronem. Letos jsme si připomněli, že první Noc kostelů proběhla v Ostrově před deseti lety, a ta letošní byla druhá v pořadí.

Osobně si myslím, že se od sebe zcela odlišovaly. Někteří lidé se mě ptali, co to vlastně ta Noc kostelů je, proč se pořádá, jestli se může pořádát častěji... Důvodů je hned několik. Především je to neformální setkání lidí, kteří se chtějí dozvědět něco více o zdejších kostelech, chtějí si prohlédnout vnitřní prostory, poslechnout si hezkou hudbu atd. Pro mě osobně je to také příležitost vybočit z každodenního života a naslouchat i lidem, kteří do kostela běžně nechodí. Nazvala bych to spojit příjemné s užitečným.

O letošní noci jsme měli možnost zaposlouchat se do pěkné chrámové hudby v mistrném podání Martina Bureše z Horní Čermné, někoho možná zaujal výklad o zdejších třech nejhlavnějších obrazech a jejich symbolice. Sama sobě musím přiznat, že některé skutečnosti pro mě byly zcela nové. Například jsem nevěděla, že autorem největšího obrazu sv. Mikuláše je akademický malíř Jan Umlauf, který se narodil v našem kraji, žil také v Letohradě,

zde i umřel a je tam pochovaný. Na levé boční stěně kostela byly vystaveny kresby žáků zdejší ZŠ, jež z různých úhlů pohledu zobrazovaly právě náš kostel sv. Mikuláše. Za zapůjčení kreseb vděčíme paní učitelce Hance Hamplové, jež nám je poskytla. Součástí dvouhodinového programu bylo také vystavení liturgických předmětů, které se buď ještě používají anebo se používaly v dobách minulých. Tyto předměty jsem si zapůjčila z depozitu z Dolní Dobrouče od našeho faráře Pavla Mistra. Bylo třeba je řádně očistit a dodat jim opět krásný vzhled a lesk, což si myslím, že se beze zbytku povedlo a tyto předměty si zasloužily náš velký obdiv.

Také mešní roucha z dob minulých nám poodhalila svou krásu, propracovanost a nápaditost. S velký zájmem proběhla i malá

ochutnávka mešního vína a Unichipsů u stolečku s drobným pohoštěním.

Po oficiální programu přišla na řadu volná debata, místo pro dotazy a pro mě samotnou i milé popovídání si s místními, ale i přespolními lidmi. Předpokládala jsem, že akci navštíví zhruba 100 lidí. Ve skutečnosti se jejich počet pohyboval okolo 70. Byli zde hosté z Výprachtic, Lanškrouna, Dolní a Horní Dobrouče, Hnátnice, Horní Čermné a možná i odjinud a samozřejmě místní obyvatelé.

A co říci na závěr? Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kdo se na Noci kostelů jakkoliv podíleli a ve svém volném čase pomáhali s přípravou, úklidem, pohoštěním, výzdobou. Všem patří moje tisíce díky a někdy příště se těším na viděnou.

Zdena Špinlerová

Misijní klubko zve všechny k tvoření a pomoci

I letos se budeme pravidelně setkávat v Misijním klubku, přibližně jednou do měsíce. Společně budeme tvořit různé výrobky, péct a připravovat dobroty, které následně prodáme. Výtěžek putuje do rozvojových oblastí, kde pomůže potřebným. Zveme nejen děti, ale i všechny, kdo chtějí přispět k něčemu dobrému, potkat se s kamarády nebo je baví tvoření a pečení.

Co nás čeká:

5. 10. – po mši svaté misijní cukrárna, od 15:00 první schůzka Misijního klubka

19. 10. – Misijní neděle a tradiční „misijní koláč“

8. 11. – tradiční ples „Pro tebe“ v Ústí nad Orlicí

16. 11. – schůzka Misijního klubka od 15:00

29. 11. – účast na trhu při rozsvěcení vánočního stromu

30. 11. – jarmark v kostele v Dolní Dobrouči

Přijďte se zapojit – čeká nás setkání, tvoření i možnost podpořit dobrou věc!

Káťa Skalická

MISIJNÍ KOLÁČ

Fotoromán z Prázdnin s malým oslíkem

Aneb Řím na dosah...

Připravila Radka Blajdová
Foto Radka Blajdová

Počkejte, ještě tu nejsme všichni...

Letošní prázdniny by se měly asi spíše jmenovat se dvěma oslíky...

Doufám, že žádný oslík nikoho nekopne.

Nadřa je fakt super!

Ukažte mi prosím vaše pasy. A netlačte se prosím...

Za chvíli odlétáme do Říma. Už jsem dostala do pasu razítko...

A nyní pár bezpečnostních pokynů...

Celní a pasová kontrola. Á, copak nám to tady pípá???

Snad mi ten nůž nenajde. Jak asi jinak budu v Římě vařit?

Já chci taky okýnko!

Můžu sedět u okýnka?

Vítejte na palubě!

To dáme. Za Alpama to švihneme doprava a jsme tam jako na koni...

Šéfe, na trase hlásej velké turbulence!

Ještě vyřezeme pár obloučků a bude to...

Romule, kde myslíš, že bychom to město měli založit?

Podívej, mám tu plán. Já bych to dal kolem těchto sedmi pahorků...

Zítřka se přesouváme do antického Říma.

To Římané se se stavbou Kolosea nadřeli přece jenom víc...

Pořádně to drž, ať to nespadne!

Přineste mi další díl!

Já budu taky bojovat!

Už se těším na zápasy!

Zdravíme z Kolosea!

No, to jsem na to zvědavá!

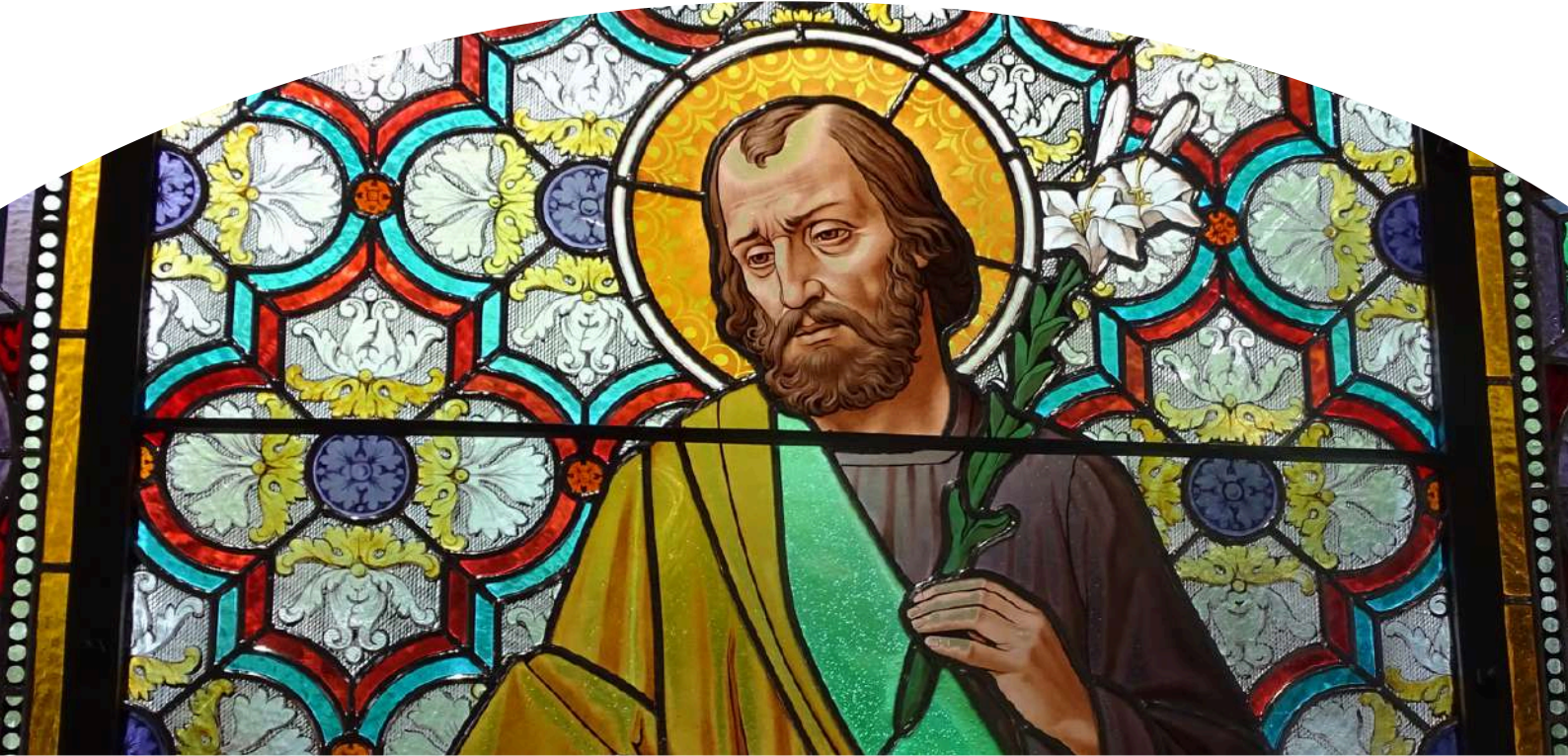
Tak pojď medvěde, já ti to nandám...

Hm, hrm, hrrrm... Grrr!

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Detail restaurovaného okna sv. Josefa v presbytáři kostela sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči

Restaurování kříže v Horní Dobrouči se chýlí k závěru

Jak mnozí víte, dlouhá léta se před vstupem do kostela sv. Jana Křtitele v Horní Dobrouči nacházelo pouze torzo kříže, který byl stržen poryvem větru v roce 2003.

Kříž byl přelomený v místech Kristových nohou i rukou, svatozář byla komplet prorezlá a dále zde byly trhliny způsobené korozními procesy kovových čepů.

Pro restaurátorské práce byl vybrán restaurátor MgA. Vojtěch Verner z Jeníkova. V loňském roce proběhla první etapa restau-

rování kříže, která se odehrávala zvláště v ateliéru restaurátora.

V letošním roce proběhly přípravné práce včetně zhotovení nového základu pro osazení kříže. Panu restaurátorovi poskytl význačnou pomoc pan Josef Novák z Dolní Dobrouče, který mu pomohl s vyhloubením a zhotovením základu.

Celkové náklady na realizaci jsou **235.000 Kč**. Dotace od Pardubického kraje jsou 130.000 Kč v loňském roce a 50.000 Kč v letošním. Kříž se na původní místo vrátí v průběhu října.

Tři nová okna pro kostel v Ostrově

V letošním roce také proběhne výroba tří nových oken pro kostel sv. Mikuláše v Ostrově, včetně osazení a zednického zapravení. Okna jsou již na hraně životnosti, vykazují mechanická a konstrukční poškození.

S nejvýhodnější nabídkou byla vybrána firma Dřevovýroba - truhlářství Ing. Josefa Nováka z Dolní Dobrouče. Celková cena za

tři okna je **141.570 Kč**, zednické práce včetně lešení a zapravení **51.000 Kč**. Obec Ostrov přispěje částkou 30.000 Kč. Pavel Mistr

Torzo kříže před kostelem v Horní Dobrouči

Kde všude jste letos mohli podpořit veřejnou sbírku?

Veřejná sbírka na opravu kostela sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči pokračuje již třetím rokem a pravidelně od vás dostáváme **finanční dary** jak vkladem hotovosti do pokladny, tak zasláním na účet veřejné sbírky (328959602/0300). Od ledna do uzávěrky Zpráviček (14.09.) vaše dary dosáhly částky **495.767 Kč** a dále jsme si z Marca přivezli 100.354 Kč.

Průběžně máte také možnost podpořit rekonstrukci našeho kostela nákupem různých výrobků přímo v kostele. V letošním roce je zisk z těchto prodejů k 14. září **11.609 Kč**. Podívejme se nyní podrobněji na další příležitosti, kde bylo možné letos veřejnou sbírku podpořit.

Noc kostelů a italské zákusky

Během Noci kostelů byla v D-centru "otevřena" Jubilejní zmrzlinárna u sv. Petra, kde jste měli možnost ochutnat sladkosti laděné v italském duchu, různé druhy káv či jiných drinků... Zisk z této akce pro veřejnou sbírku je **6.305 Kč**. Moc děkuji Elišce Kapounové a Tereze Vávrové za přípravu zákusků a všem, kteří se do prodeje a obsluhy zapojili.

U Horákovy kaple s občerstvením

V květnu jsme také rádi v rámci Májových pobožností u Horákovy kaple využili příležitosti a následné posezení u kaple zpříjemnili nabídkou občerstvení. Zisk z květnového prodeje u kaple je **6.034 Kč**.

Poslední neděli v srpnu se pak u Horákovy kaple konala poutní

mše sv., kterou jednak oživil hudební doprovod místní dechovky a také prodej občerstvení. Poděkování patří Marii Kubičkové, která napekla poutní koláče, a také panu Janu Duškovi za vstřícnost a péči o kapli. Zisk z tohoto prodeje činí **3.170 Kč**.

Malinové menu

Červenec byl opravdu bohatý na kulturní akce. 19.07. se na farní zahradě konal koncert kapely Malina Brothers, který jsme zpestřili nabídkou stylového občerstvení inspirovaného právě názvem kapely... Ochutnat jste mohli např. horké maliny se zmrzlinou, malinové cheesecaky či palačinky s malinovou marmeládou... Moc děkujeme Kátě Skalické za přípravu dezertů a všem, kteří s přípravou a prodejem občerstvení pomohli. Celkový zisk z prodeje vstupenek a občerstvení je **15.003 Kč**.

Dárek pro dárce

Moc všem dárcům a pomocníkům děkujeme a další příležitostí, kde budete moci veřejnou sbírku podpořit, budou např. adventní trhy. Pro všechny dárce na konci roku připravíme potvrzení o daru, které můžete uplatnit v daňovém odpočtu, a jako dárek pro vás připravujeme vánoční koncert, který se bude konat v neděli 21. prosince, kdy od 16.00 v kostele sv. Mikuláše zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby v koncertním provedení.

Připravila Radka Blajdová

Kultura, hudba a solidarita v Marcu

Účast naší farnosti na gastronomickém festivalu v Marcu zástupci spolku Pro Loco nazvali Kultura, hudba a solidarita. Akce měla totiž nejen posílit naše vzájemné přátelství, ale Italové tímto chtěli také podpořit rekonstrukci kostela sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči, tj. konkrétně příspěv na restaurování vitráží.

Celkem jsme si tedy z Marca přivezli do Čech částku **100.354 Kč**. První část jsme dostali jako dary od místní farnosti, Alpinů, ale také žen, které prodávají ve farním trhu či uklízejí kostel. Druhou část (64.104 Kč) jsme vydělali díky prodeji občerstvení během festivalu, na který nás spolek Pro Loco přizval. Děkujeme Davidu Jakubcovi, který si zajištění občerstvení vzal na starosti, a také všem, kteří ho podpořili v kuchyni, dále hudebníkům, tanečnickům, ozvučovači a všem, kteří nám napekli, včetně Ivety Grygarčíkové, která napekla perníčky. A samozřejmě Marčanům za podporu a přátelství!

ROZHOVOR S DAVIDEM JAKUBCEM

DAVID JAKUBEC / 51 let

Studium: Střední odborné učiliště v Letohradě, obor obráběč kovů a nástavba s maturitou

Zaměstnání: živnostník ve stavebnictví

Rodina: manželka Ajka, dcery Adéla a Barča, syn Filip, vnučky Rozárka a Elinka

Práce pro farnost: správce D-centra a organizátor mnohých kulturních akcí

*„Kopru bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává,
a kopru mnoho svěřífi, od toho budou žádat tím více.“ (Lk 12,48)*

Odkud pocházíš? Můžeš říct něco o své rodině?

Pocházím z Dolní Dobrouče jako nejmladší z osmi dětí. Nejstarší bratr je Jirka a je mezi námi rozdíl 18 let a šest sourozenců. Když se mojí maminky někdo ptal, kolik má dětí, s oblibou říkala: „Mám sedm synů a každý má jednu sestru...“

Co vlastně teď děláš, co jsi dělal v minulosti a čím jsi chtěl být jako malý?

Přestože jsem se vyučil pro OEZ, nikdy jsem tam nepracoval. Moje první zaměstnání bylo pod obecním úřadem tady v Dobrouči, kdy jsme s Mirkem Mlynářovým začali budovat technické služby. Po osmnácti letech jsem tu skončil a našel jsem zaměstnání v Libchavách ve školícím středisku, kde jsem pracoval jako údržbář a měl jsem tam větší prostor pro seberealizaci. Naučil jsem se tam spoustu věcí a různé stavební vychytávky, které se mi nyní hodí. Po sedmi letech jsem již cítil, že opět potřebuji změnu, tak jsem si vymyslel, že by v Ústí mohla být jídelna se zdravým vařením. Oslovil jsem Pepu

Kodýtku z firmy Apotheke, která vyrábí v Libchavách čaje, a po dvou týdnech se rozhodl, že by do toho šel. Takže od roku 2017 jsme začali vařit a jídelna stále funguje. Já jsem tam byl tři roky, ale pak jsem cítil, že opět potřebuji jít z toho uzavřeného prostoru „na vzduch“, a od té chvíle podnikám ve stavebnictví. Jako malý jsem si hrál taky na vojáky, ale pilotem jsem asi být nechtěl... Již od mládí jsem byl celkem šikovný na ruce. Např. když se tenkrát budovaly schody na hřbitov, to mi bylo asi 14 let, stavbu měl mít na starosti Vlastík Mlynář, ten byl ale na vojně. Tak jsem ho měl tak trochu „zastupovat“, pomáhal jsem chlapům rozdělovat práci, zajišťoval jim svačiny a taky jsem měl na starosti nějakou část té stavby. Ale třeba mě z toho někdo vyvede, že to tak nebylo Je to již řádka let...

Podnikáš, a přesto tě skoro každý den vidíme v Děčku. Jak se ti daří všechny aktivity skloubit?

Tím, že pracuji sám na sebe, tak si můžu svůj čas sám organizovat a najít tak lépe čas na údržbu

Děčka. V pracovním autě vozím náradí stále s sebou, takže nemusím pořád něco shánět a mám vše po ruce, když je potřeba něco opravit... Ale vidím tam spoustu práce, na kterou není ani čas, ani peníze.

Jak jsi se dostal ke službě správce D-centra? Co tato služba vlastně všechno obnáší a co tě na ní nejvíce těší?

Po otevření D-centra měl jeho správu na starosti Vlastík Mlynář v koordinaci s Janem Kubisem. Po pěti letech, kdy bylo potřeba hlídat udržitelnost projektu, mě Vlastík oslovil, jestli bych se toho nechtěl ujmout. Já jsem v té době dělal správce skautské klubovny. To jsem předal a stal se správcem D-centra.

A co všechno tato služba obnáší? Jednak se jedná o koordinaci skupinek na agapé a rozepisování služeb. Jako zásobovač také zajišťuji, aby tam bylo co jíst a pít... Další oblastí je pronájem Děčka, jsem kontaktem pro ty, kdo si chtějí prostory pronajmout. Zhruba polovina zájemců jsou ti, kdo Děčko znají, ostatní jsou ti, kdo Děčko neznají a chtějí si ho předem prohlédnout. Takže si domluvíme termín, já je po celém Děčku provedu, vysvětlím, jak co funguje... A když pak

nastane akce, Děčko jim předám, následně od nich zase přeberu a pronájem vyúčtuji. A třetí oblastí je pak údržba D-centra. Je trochu výhoda, že Děčko není komerčně zatíženo, takže se celkem dobře udržuje a vypadá stále svěže. Letos jsme ale např. měnili kotel, proběhla oprava komínu... Na druhou stranu např. zajišťování revizí a plateb má na starosti Pavel Mistr. Takže, když se to shrne, prostě se snažím, aby Děčko fungovalo tak, jak má. Odhadem moje práce pro D-centrum obnáší měsíčně tak 10-15 hodin.

Jaké máš koníčky a co tě baví?

Jeden čas jsem si myslel, že mým koníčkem bude jízda na kole. Ale nějak si na to nenalézám čas a když jsem teď na vzduchu od rána do večera, tak teď to kolo tolik nevyhledávám. Takže nyní ideální trávení volného času je pro mě D-centrum... Ale rád pracuji i doma na zahradě. A když někam vyrážíme, tak většinou skončíme někde na dovolené v horách. A občas zajdeme i na koncert či relaxovat do sauny, tam je to pro mě dobíjecí stanice.

Jak a kdy začal tvůj život z víry?

Já jsem se narodil v rodině, která žila ve víře prakticky. Do kostela jsem s rodiči chodil pravidelně, občas jsem tatínkovi i pomáhal trochu s kostelníčením, např. kolem Vánoc či Velikonoc. V rodině jsme měli tři strýce kněze: Václav Jakubec (působil 40 let v Heřmanově Městci), Josef Jakubec (byl jezuitou a často ho v minulém režimu přesouvali) a nejvíce si pamatuji Petra Špinlera, za kterým jsme s mamkou často jezdili do České Skalice a u kterého jsem trávil část prázdnin. A pak jsme měli v rodině i nějaké další prastrýce kněze, které já ale již nepamatuji.

Kdo tě na cestě víry nejvíce ovlivnil?

Určitě rodiče, kteří nás k víře

vedli a nikdy jsem neměl potřebu se nějak vzdálit. V Dobrouči máme v kostele krásné společenství, chodím tam rád, mám tam spoustu známých a kamarádů, což je pro mě důležité. Je škoda, že někteří nevyužívají možnosti jít si po mši do Děčka popovídat a vytvářet společenství.

Máš oblíbený citát nebo pasáž v Písmu sv. a nějakého oblíbeného světce?

„Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává, a komu mnoho svěřili, od toho budou žádat tím více.“ (Lk 12,48) Myslím si, že těch hřiven jsem dostal celou řadu, tak je nechci zakopávat, snažím se o ně pečovat a množit je... Oblíbeného světce nemám úplně někoho konkrétního, většinou má modlitba probíhá s Duchem Svatým. Jinak křestní jméno mám Štěpán.

Která duchovní knížka nebo film tě oslovily?

Četbě moc nedám, vypracovávání čtenářských deníků bylo pro mě utrpení. Na stole mám teď připravenou knížku od Josefa Prokeše „Pán se stará“, tak na ni snad v zimě najdu čas. Ale pravidelně poslouchám Prokešovy podcasty s přípravou na neděli. Vloni po Alfě a když jsem

našel od Pavlínek kartičku s návodem, jak přečíst za rok celou Bibli, řekl jsem si: Proč ne? Povedlo se mi to, ale je to hodně čtení najednou a stejně si člověk spíše pamatuje to, co již znal. A co se týká filmu, viděl jsem na Netflixu film „Marie“ z roku 2024, který se mi moc líbil.

Co ti udělalo v poslední době radost?

Radost mi dělá jednak moje nejbližší rodina: Ajka, naše děti s partnery a vnučky. Máme spolu pěkné vztahy a rádi se spolu vidáme. Ale i širší rodina, tj. sourozenci se svými partnery. A když to rozšířím na naše větve dobroučskou a ústeckou, tak je nás asi 150 a celý ten náš rod bych ohodnotil jako zdravý a moc fajn.

Dále pak mám velkou radost, když se v mém zaměstnání povede dokončit zakázku, která třeba někdy i na hranici nějakého průšvihy, např. když děláme na střechách, tak to mi vždy spadne kámen ze srdce. Potěší mě taky, když někdo moji práci ocení. Nedávno se mi stalo, že jeden kamarád, jehož synové se mnou často spolupracují, mi řekl, že jeho syn prohlásil: „Hele, tatko, já, kdybych chtěl stavět barák, tak si řeknu asi Davidovi...“.

Jakou budoucnost vidíš pro naši farnost?

Naše farnost má velkou výhodu, že tu máme D-centrum. Protože jinak bychom si mohli popovídat v neděli tak deset minut po mši sv. před kostelem, a to je velmi málo. Děčko dává naší farnosti neskutečně mnoho příležitostí k setkávání. Podnikáme tady spoustu akcí během roku, takže za to jsem moc rád. Pokud Děčko bude fungovat, tak i ta farnost má šanci neskomírat, ale udržet se alespoň na tom stavu, co je dnes. Ale je to příležitost pozvat i ty „nekostelové“. Prostě to Děčko je na to super.

Připravila Radka Blajdová

TENTOKRÁT SKUPINKY AGAPÉ

NAŠI DOBROVOLNÍCI

NA FOTO ALESPOŇ NĚKTEŘÍ ZE SKUPINEK AGAPÉ: HORNÍ ŘADA ZLEVA: MAJČA KOVÁŘOVÁ, TEREZIE JAKUBCOVÁ, MARTA A VÁCLAV MIKYSKOVI, IVETA A MIREK GRYGARČÍKOVI, AJKA JAKUBCOVÁ;
DOLNÍ ŘADA ZLEVA: LUCIE MACOUNOVÁ, ELIŠKA A JAN KAPOUNOVI, DAVID JAKUBEC

Jak již bylo v předcházejícím rozhovoru řečeno, naše farnost má velkou výhodu, kterou je D-centrum. Aby ale opravdu bylo místem setkávání a vytváření společenství, je potřeba zajistit, aby vše fungovalo tak, jak má. A o to se starají skupinky, které skoro každou neděli připravují pro farníky agapé. Jakým způsobem vše funguje a co za touto službou stojí – na to jsme se zeptali správce D-centra – **Davida Jakubce**.

Můžeš představit dobrovolníky, kteří připravují agapé, kdo všechno mezi ně patří?

Skupinka tzv. agapáků je celkem veliká. Patří do ní těchto osm skupinek:

Mlynářovi/Matějčickovi, Novákoví, Grygarčíkovi/Vackovi, Skaličtí/Řehákoví, Misijní klubko a

Káťa Skalická, Jakubcovi a Mikyskovi, Kapounovi a skupinka mládeže.

Jak často tuto službu dobrovolníci vykonávají?

Rozpis služeb máme vždy na dva měsíce. Ale některé skupinky jsou dokonce dublované, takže na ně služba vyjde jen jednou za čtyři měsíce.

Co služba skupinky agapé obnáší?

Tato služba není nijak náročná. Obnáší to přijít v neděli přede mší sv. do Děčka, připravit stoly, kávovary, hrníčky, prostě věci na bar, zapnout myčku a dle potřeby nádobí, např. skupinky, kteří nabízí párky, topinky či palačinky. Ostatní zase napečou doma dezerty. Každá skupinka si již osvojila, jaké občerstvení

pravidelně připravuje. Po mši sv. pak proběhne služba agapé, po které se musí uklidit stoly, zamést sál, umýt nádobí, uklidit a vytrít kuchyňku a bar.

Jak se ev. můžu „i já“ přidat k vaší skupince?

Určitě by se někdo další hodil. Pokud by měl někdo chuť, může se mi přihlásit a můžeme např. nějakou skupinku posílit, nebo je mít v rezervě.

V některých farnostech mají možná problém sehnat dobrovolníky, kteří by se této službě pravidelně ujali. Jak je možné, že v Dobrouči je o tuto službu takový zájem?

Já myslím, že je to založené na dlouhé tradici skautingu v Dobrouči. Když tady skaut začal v 68. roce, tak byly dva směry:

„kosteloví a nekosteloví“. Po revoluci se oba směry obnovily, ale ti „nekosteloví“ nevydrželi moc dlouho. A tam si myslím, že to dobrovolničení začalo. Skauti mají pomoc druhým v zákoně. A na agapé chodí převážně skauti... Je to moc prima parta. V Děčku se při agapé domluví i spousta akcí, které jsou ve farnosti... Je to, jak se říkalo dřív, že když potřebuješ řemeslníka, zajdeš do hospody... No a tady spoustu věcí pořešíme právě na agapé. Tak bude moc fajn, když tam zavítají i další farníci.

Co vám služba přípravy agapé dává?

David Jakubec: Mě to prostě baví, služba pro druhé je moje parketa.

Ajka Jakubcová: Jsem moc ráda, že máme ve farnosti tak skvělé prostory, jako je D-centrum, a s tím spojené i příležitosti k setkávání, které máme téměř každou neděli při agapé. Setkávání mně baví a ráda bych, aby agapé stále fungovalo. A co jiného pro to udělat než se zapojit, takže pro mě nebyla jiná volba než jít aktivně do služby. Vždy mě potěší, když je Děčko plné a je slyšet ten správný hukot :-). Tady to prostě žije.

NA AGAPÉ TO PROSTĚ ŽIJE...

Jana a Vlastík Mlynářovi: Je dobře, že agapé slouží k setkávání, a tak jsme rádi, že můžeme přiložit ruku k dílu. V této službě jsme zapojeni od začátku a nemáme problém věnovat pokaždé nějakou buchtu nebo zákusek pro druhé. A jsme rádi, že se do přípravy i obsluhy zapojujeme jako celá rodina.

Káťa a Libor Matějíčkovi: Mnohdy se nám nechce, ale máme pevně stanovené datum, tak jít musíme. Nakonec jsme vždy rádi, že jsme spojili příjemné s užitečným.

Lud'ka a Michal Řehákoví: Uvědomujeme si, že chod farnosti vyžaduje hodně práce od velké

řady lidí. Služba na agapé nám dává možnost alespoň trochu přiložit ruce k dílu a zároveň se potkat a povídat s ostatními.

Mirka Skalická: Nejdříve jsem chodila s rodinou, ale teď již mají své rodiny, tak chodím za rodinu spíše sama. Když to začínalo, tak jsme chtěli prostě pomoci. Líbí se mi, že se tam setkají lidé a že člověk může přispět tím, co umí – např. něco upéct...

Iveta a Mirek Grygarčíkovi: Nedělní agapé považujeme za jedinečnou příležitost k setkání s přáteli. Mnohde se to již provozuje, ale mnohde o něčem takovém lidé ani netuší nebo by to třeba uvítali, ale nemají pro to vhodné prostory. A protože si této možnosti setkávání velmi vážíme, tak ji rádi alespoň takto dle svých možností podporujeme.

Václav a Marta Mikyskovi: Zapojili jsme se do té služby, abychom byli užiteční a zároveň jsme tak mezi lidmi...

Kristýna Leschingerová za skupinku mládeže: Máme radost, když můžeme přispět do chodu farnosti. Líbí se nám, že se na agapé mohou lidé potkat a popovídat si, a proto tady rádi pomáháme.

Připravila Radka Blajdová

Za Misijní cukrárnu

Káťa a Marek Skaličtí: Jsme spíš praktičtí a víra se nám nejsnadněji vyjadřuje skrz konkrétní službu. Právě misijní klubko nebo agapé je pro nás způsobem, jak se přiblížit Pánu Bohu a snad občas udělat něco dobrého pro ostatní.

Eliška a Jan Kapounovi: Tato služba nám dává nám radost, že se můžeme zapojit do dění farnosti. Za ty roky už si neděli bez agapé představujeme dost těžko. Je to místo setkávání a pohody a jsme rádi, že jsme jeho součástí a že někomu můžeme zpříjemnit nedělní dopoledne...

HISTORICKÉ OKÉNKO

Dějiny kostela a farnosti Dolní Dobrouč (4)

Nový majitel panství po 30leté válce

Obyvatelé Dolní Dobrouče žili po roce 1600 stále ještě v míru a v náboženské svobodě. Vše se ale po roce 1618 zcela změnilo, vypukla 30letá válka. Zdejší panství získal později pod cenou nový majitel kníže Karel z Lichtensteina.

Jediné povolené náboženství bylo katolické. Šlechta nekatolického vyznání musela opustit svou vlast a její majetky byly zabaveny. Běžní obyvatelé nekatolického vyznání nemohli opustit svoji vlast, neměl by kdo pracovat pro šlechtu, církev a měšťany.

Farní obvod Ústí nad Orlicí

Farníci Dolní Dobrouče připadli od té doby pod farní obvod katolické fary v Ústí nad Orlicí. V tom čase byla již na většině katolických far založena evidence narozených a oddaných. Stejně tak to bylo i na faře v Ústí nad Orlicí.

Kněz na koni a první zápisy do matrik

Do křestní a oddací matriky zapisoval křty a sňatky od roku 1626 kněz Martin Hladký. Jezdil na koni po celé farnosti i v okolí a křtil narozené děti. Zapisoval data na svitek papíru, který měl pod sedlem. Na faře pak prepisoval údaje do křestní matriky.

Jedním z prvních tehdy pokřtěných dětí byl v Dolní Dobrouči chlapec Jakub, syn Martina Plívy a jeho manželky Doroty. Křest Jakuba Plívy proběhl dne 3. července 1626.

Horlivá rekatolizace

Majitel zdejšího panství kníže Karel Lichtenstein prosazoval jako místodržitel v Čechách od počátku 30leté války rekatolizaci. Katolická šlechta byla šťastná, že jim konec války zachránil jejich majetky. Ujali se rekatolizace s tak bezohlednou horlivostí, že sám císař musil mírnit jejich postup.

Zdejší nekatolíci „podobojí“ tzv. kališníci, utrakvisté, neměli patrně větší problémy s přechodem na katolictví. Snad jen s tím, že museli začít přijímat svaté svátosti jen pod jedním způsobem. A také si těžce zvykali na svatou zpověď alespoň jednou v roce, kterou museli mít potvrzenou na kartičce.

Soupis poddaných podle víry

Od 1. května roku 1633 převzal farní obvod katolické fary v Ústí nad Orlicí páter Bartoloměj Renner. V třicátých letech je v Dolní Dobrouči pokřtěno každoročně jen jedno dítě, v některých letech žádné. Naopak ve čtyřicátých letech je každý rok zde pokřtěno kolem 10 dětí. 30letá válka skončila Vestfálským mírem v roce 1648. V roce 1651 došlo ke sčítání obyvatel a všechny údaje byly zapsány do Soupisu poddaných podle víry. V originále je nazváno:

„Poznamenání všech osob (jejich) stavu, povolání a stáří let jejich, katolických i nekatolických a zdali k zejskání naděje jest, nebo nejní“.

Všichni katolíci aneb falšované zápisy

Soupis poddaných, tehdy sestavený zdejším správcem lanškrounsko-lanšperského panství Todtenwolfem, lze nazvat zavádějícím, jelikož všechny poddané označil za katolíky. Přitom bylo obecně známo, že většina osadníků je vyznání nekatolická, kališnická. Navíc že většinu horní části Čermné, Třešňovce i okolních obcí tvořili členové náboženské obce Českých bratří. Stejně tak byli početní i čeští Němci z "Náboženské obce českobratrské, německého jazyka" z Lanškrouna a okolních vsí s převahou německy mluvícího obyvatelstva. Jejich rodiny nejen že neodešly do emigrace, ale nadále zde žily jako tajní nekatolíci.

Hlavně žádné problémy

Správce panství si nechtěl přidělovat problémy s náboženskou orientací svých poddaných, pro něho bylo prioritní, aby osadníci obdělávali řádně své polnosti, odevzdávali vrchnostenské dávky a chodili na robotu. Proč by si měl přidělovat starosti, zvat na nekatolíky misijní komise nebo nasazovat do stavení nekatolíků vojáky, aby je svojí přítomností vyjídali a ruinovali a přiváděli tak na pravou víru. Jak tomu bylo na mnoha okolních panstvích. Na tom zdejšímu panskému velkostatku patrně až tak nezáleželo, to byla víceméně starost katolické církve.

Jaroslav Jansa

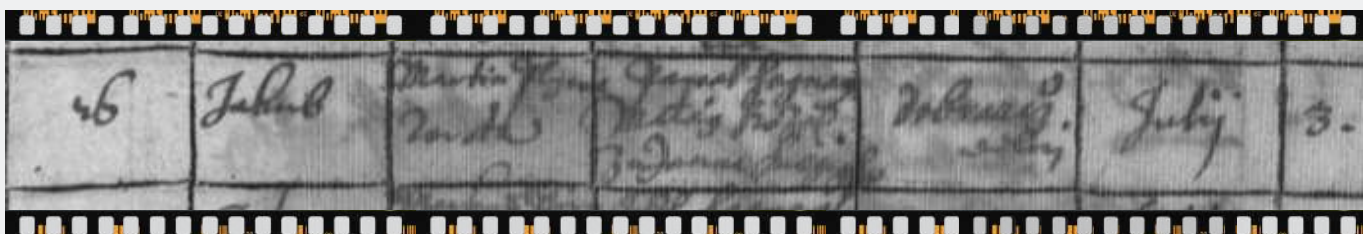

FOTO Z ARCHIVU

OSLAVA DOŽÍNEK V ROCE 2015
Společné foto u kříže...

Děvčata přinášejí dožínkový věnec. Poznáte je?
FOTO: MARTIN RÝZNAR

Otec slíbil synovi k narozeninám nové auto, když splní tři podmínky: dá se ostříhat, na vysvědčení bude mít samé jedničky a přečte si celou Bibli - Starý i Nový zákon. Na konci roku přijde syn domů, v rukách vysvědčení se samými jedničkami a čestné prohlášení, že přečetl Bibli, Starý i Nový zákon. "A co tvoje vlasy?", ptá se otec. "I Ježíš a apoštolové nosili dlouhé vlasy", odpoví syn pohotově. "Ale oni všude chodili pěšky!" - uzavře rozhovor otec.

Oproti skeptickému pohledu dospělých na mladé je možno říci, že mnozí z nich žijí podle Ježíšova vzoru: Do třicítky zůstávají v rodičovském domě, když něco udělají, je to zázrak, v pátek odpoledne zmiznou, zjeví se v neděli ráno a ptají se: "Máte tady něco k jídlu...?"

"Proč prosíme v Otčenáši o každodenní chléb?" "Protože chléb má být čerstvý." 21

KOUTEK PRO VTIPY

Co hezkého jsme prožili aneb léto letem světem...

1.6. FILIP DUŠEK OSLAVIL V NAŠÍ FARNOSTI 10 LET KNĚŽSTVÍ

7.6. VEČER CHVAL V PŘEDVEČER SLAVNOSTI SESLÁNÍ DUCHA SV.

19.6. PRŮVOD BOŽÍHO TĚLA KE KŘÍŽI U VYSÍLAČE

23.6. TAJNÝ VÝLET DO ZMRZLINOVÉHO KRÁLOVSTVÍ PRO DĚTI

22 26.6. SETKÁNÍ SENIORŮ S UKÁZKOU TANCE BESEDA

19.7. KONCERT MALINA BROTHERS NA FARNÍ ZAHRADĚ

Jak skřítkové zachránili světlo

Kostel v Dolní Dobrouči je úžasné místo. Kromě naší kostelní myšky Efilíny tady žije mnoho tajemných a pohádkových bytostí. Ráda mi o nich vypráví.

Jedním z nejdůležitějších skřítků v kostele býval Světýlníček. Staral se o lampy, čistil je, doléval olej a dbal, aby jejich světlo nikdy nepohaslo. Dnes se cítí nepotřebný a zbytečný, většinu času někde prospí a je z něj ukrutný mrzout. Byly ale časy, kdy dokázal velké věci.

Před mnoha lety byla větrná a bouřlivá noc. Blesky křižovaly oblohu a vítr ječel kolem kostelních oken. Ze stromu se odlomila velká větev, rozbila okno a narazila do lampy. Ta se

DĚTSKÉ OKÉNKO

naklonila a začal z ní vytékat olej. Světýlníček viděl, že je zle. Byl maličký a sám nemohl větev odtáhnout a lampu narovnat. Věděl si ale rady. Postavil se doprostřed kostela a zavolal Velké pohádkové volání. A to je, milé děti, velká věc. Každá kouzelná bytost, která takové volání uslyší, musí všeho nechat a přispěchat na pomoc.

Z věže seběhl Zvonkulej, malý šotek, který se stará o zvony. Přispěchal Vitrálus a Kadidlenka, Kropeníček, Šeptan a Prachomil. Objevila se víla Pavučinka a skřítek Štětička, Kapkovínek, z kůru seběhla Chórinka, Echa a Strunáček, přispěchal Murmurín, Hromadílek a Krokomír. Společně odtáhli větev, narovnali lampu a doplnili olej. Venku dál zuřila bouře, ale světlo v kostele nezhaslo.

„My tady máme světlo“, zašeptala víla Pavučinka, „ale lidé venku jsou ve tmě a v bouři, bojí se. Dejme světlo do oken, uvidí ho a již nebudou mít strach...“

A dali se rychle do práce, nosili svíčky, a rozsvěcovali je ve všech oknech.

Lidé vyhlédli z domů a užasli. Uprostřed temné noci zářil kostel světlem jako maják. I bouře se utišila odešla někam k horám. A všem, kdo spěchali do kostela, zářilo na cestu světlo z kostelních oken.

Antonín Matyáš

TEST PRO DĚTI – ZNÁŠ SVŮJ KOSTEL?

1) Kde má růženec Panna Maria Lurdská na bočním oltáři?

- a) kolem krku
- b) pověšený na ruce
- c) nemá růženec

2) Jakou barvu mají číslice na ukazateli písniček?

- a) modrou b) žlutou c) červenou

3) Co je zajímavého na žárovkách pod obrazy křížové cesty?

- a) mají uvnitř křížek
- b) mají uvnitř obrázek kostela v Dobrouči
- c) mají uvnitř obrázek pana faráře

4) Kterí dva svatí jsou namalováni za oltářem pod obrazem svatého Mikuláše?

- a) Petr a Pavel
- b) Cyril a Metoděj
- c) sv. Václav a sv. Vojtěch

5) Co dělají ministranti v sakristii?

- a) připravují se na mši
- b) opisují domácí úkoly na pondělí
- c) pečou hostie

6) Při svatém přijímání podává kněz věřícím:

- a) sušenku b) piškotek c) hostii

7) Začátek mše svaté se oznamuje:

- a) zazvoněním na zvonek
- b) zatroubením na trubku
- c) úderem gongu

8) Velká svíce vedle oltáře se nazývá:

- a) paškál
- b) pašák
- c) pašík

9) Co má v ruce sv. Mikuláš na velkém oltářním obraze?

- a) pozlacenou berlu
- b) pozlacenou hůl
- c) pozlacený trojzubec

Noc kostelů v Dolní Dobrouči

V pátek 23. května jsme se opět připojili k Noci kostelů, letos v duchu motto "Poutníci naděje". Tématem jednotlivých úkolů byl Jubilejní rok, putování římskými bazilikami či seznámení se s novým papežem Lvem XIV., a nechyběla ani vzpomínka na papeže Františka. Ve výtvarné dílně si pak děti mohly ozdobit „svaté“ brány a na všechny čekala v Jubilejní zmrzlinárně u sv. Petra sladká odměna.

Jednotlivé fotky (zleva nahoře):

Ozářený anděl, ukázka restaurované části vitráže, koncert studentů konzervatoře, varhanice Jarka Maříková na kůru, kaple papeže Františka na hřbitově, posezení v italské zmrzlinárně v D-centru, malování "svatých" bran, tah na branku na farní zahradě.

Foto na obálce

Prezentace českého folklóru v italském partnerském městě Marco.

Zprávičky dobroučské farnosti

Čtvrtletník

Uzávěrka příštího čísla **9. 11. 2025**

Pro potřebu farnosti vydává
Římskokatolická farnost Dolní Dobrouč,
561 02 Dolní Dobrouč 1,
IČ: 47503092

Bankovní spojení: 125743502/0300

Redakce: Radka Blajdová, P. Pavel Mistr, Mírek Grygarčík, Jiří Jakubec, Eliška Kovrzková, Antonín Matyáš, Zdeňka Špinlerová
Korektury: Iva Špinlerová

Doporučená cena: **50 Kč**